

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-57(5)/15/JN

Warszawa, 24 sierpnia 2015 r.

DECYZJA DIH-1/ 56 /2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy API MARKET Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.196.JH.124.2015.AB z 14 lipca 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.147.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem), nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 3-5 czerwca 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie – zwanego dalej również „*Mazowieckim WIIH*” – w sklepie w Wołominie przy ul. Fieldorfa 24, należącym do przedsiębiorcy API MARKET Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie - zwanej dalej również „*stroną*” – zakwestionowano sposób oznakowania ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem) o łącznej wartości 451,65 zł, tj.:

- Boczec bez żeber, w ilości 6,50 kg, w cenie 11,99 zł/kg, wartości 77,94 zł,
- Połędwiczki wieprzowe, w ilości 3,20 kg, w cenie 26,89 zł/kg, wartości 86,05 zł,
- Schab, w ilości 1 kg, w cenie 18,29 zł/kg, wartości 18,29 zł,

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży - na wywieszkach dotyczących ww. produktów lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom – nazwy lub imienia i nazwiska producenta, co stanowiło naruszenie treści § 19 ust. 1 pkt 2 oraz §19 ust. 2

rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”;

- Ćwiartka z kurczaka, w ilości 4,60 kg, w cenie 4,49 zł/szt., wartości 20,65 zł,
- Podudzie z kurczaka, w ilości 3,20 kg, w cenie 7,29 zł/kg, wartości 23,33 zł,
- Filet z kurczaka, w ilości 10,50 kg, w cenie 13,99 zł/kg, wartości 146,90 zł,
- Filet z indyka, w ilości 2,80 kg, w cenie 23,29 zł/kg, wartości 65,21 zł,
- Skrzydło z indyka, w ilości 1,50 kg, w cenie 8,85 zł/kg, wartości 13,28 zł.

z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży - na wywieszkach dotyczących ww. produktów lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom - nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz informacji o klasie jakości handlowej, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 543/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. wprowadzającym szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego (Dz. Urz. UE L Nr 157, str. 46, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 543/2008”, co stanowiło naruszenie treści §19 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 oraz §19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 5 czerwca 2015 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.147.2015) a szczegółowe dane dotyczące zakwestionowanych produktów w załączniku nr 1 do tego protokołu.

Pismem z 15 czerwca 2015 r., Mazowiecki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ośmiu ww. partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem), nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie. Jednocześnie strona została poinformowana o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zobowiązana do przekazania informacji o wielkości obrotów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 25 czerwca 2015 r. poinformowała, że wszelkie nieprawidłowości zostały usunięte a wszystkie dane dotyczące pochodzenia i producenta zakwestionowanych produktów były dostępne na dokumencie dostawy. Strona oświadczyła, że nie potrafi wyjaśnić dlaczego pracownicy kontrolowanej placówki nie okazali tego dokumentu inspektorom ani dlaczego informacji o producencie ww. wyrobów nie było w miejscu ich sprzedaży pomimo, iż jest to standardem w przedsiębiorstwie. Dodała również, że pracownicy zostali upomniani i zobowiązani do naprawienia uchybień. Strona, z uwagi na powyższe oraz ze względu na znikomą szkodliwość czynu, wniosła o odstąpienie od nakładania na nią kary pieniężnej. Tym samym pismem strona przekazała również informacje o wielkości obrotu i przychodu za 2014 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr PO.196.JH.124.2015.AB z 14 lipca 2015 r. (nr akt sprawy: ZG.8361.147.2015) Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na niewłaściwe oznakowanie.

Pismem z 17 lipca 2015 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. W odwołaniu strona podniosła, iż wszelkie nieprawidłowości zostały usunięte a personel kontrolowanej placówki został odpowiednio pouczony w zakresie stosowania obowiązujących przepisów.

Pismem z 5 sierpnia 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował ww. przedsiębiorcę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”, w art. 8 doprecyzowało zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importer

danego środka na rynek Unii (art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia). Podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (art. 8 ust. 2 rozporządzenia). Bez uszczerbku dla tej zasady, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizyko-chemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wymagania jakości handlowej dotyczące informacji na temat żywności oferowanej „luzem” zostały określone w art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. Przepis ten stanowi w ust. 1, że w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c (tj. informacji o substancjach lub produktach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, wymienionych w załączniku II) jest obowiązkowe (lit. a); a przekazanie innych danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 nie jest obowiązkowe, chyba że państwo członkowskie przyjmie przepisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich tych danych szczegółowych, lub ich elementów (lit. b); a ponadto w ust. 2, że państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania tych danych szczegółowych lub ich elementów, oraz – w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji. Wymagania w tym zakresie zostały określone w § 19 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych. Przepis ten stanowi w ust. 1, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

- nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 2);
- klasę jakości handlowej albo inny wyróżnik jakości handlowej, jeżeli zostały one ustalone w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup albo jeżeli obowiązek podawania klasy jakości handlowej albo wyróżnika wynika z odrębnych przepisów (pkt 4);

a w ust. 2, że informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 543/2008, stanowi, że jeżeli mięso drobiowe jest oferowane do sprzedaży bez opakowania - z wyjątkiem przypadku, gdy rozbiór i odkostnianie odbywają się w miejscu sprzedaży przewidzianym w art. 4 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, pod warunkiem że taki rozbiór i odkostnianie odbywają się na prośbę i w obecności konsumenta - stosuje się art. 14 dyrektywy 2000/13/WE w odniesieniu do oznaczeń, o których mowa w ust. 4. Dyrektywa 2000/13/WE została uchylona rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011 jednakże wymagania art. 14 tej dyrektywy zostały przeniesione do art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. Art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 543/2008 stanowi, że w przypadku paczkowanego mięsa drobiowego na opakowaniu jednostkowym lub na przymocowanej etykiecie umieszcza się również m.in. kategorię, o której mowa w załączniku XIV część B pkt III ppkt 1 do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Zgodnie z załącznikiem XIV część B pkt III ppkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 mięso drobiowe jest klasyfikowane według jakości jako klasa A lub B, w zależności od budowy i wyglądu tusz lub ich części. Klasyfikacja ta uwzględnia w szczególności umięśnienie, występowanie tkanki tłuszczowej oraz ilość uszkodzeń i urazów.

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 od dnia 1 stycznia 2014 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. U. UE L z 2013 Nr 347, s. 671 z późn. zm.). Jednakże w myśl art. 230 ust. 1 pkt c ww. rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, m.in. art. 116, a także załącznik XIV część B rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stosuje się do dnia rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu, które mają zostać ustanowione w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 75 ust. 2. Oznacza to, że w niniejszej sprawie w odniesieniu do klas jakości, w związku z art. 75 ust. 3 pkt b rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, nadal mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 543/2008.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu osiem partii artykułów rolno-spożywczych, oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 451,65 zł, było nieprawidłowo oznakowanych, z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży - na wywieszkach dotyczących ww. produktów lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom – nazwy lub imienia i nazwiska producenta, a w przypadku pięciu partii produktów dodatkowo informacji o klasie jakości handlowej, co stanowiło naruszenie treści § 19 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych w związku z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 1.000 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Wobec powyższego, Mazowiecki WIIH wymierzył w drodze decyzji powyższą karę API MARKET Sp. z o.o. z siedzibą w Wołominie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu zakwestionowane produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wniosła natomiast o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. W odwołaniu strona podniosła, iż wszelkie nieprawidłowości zostały usunięte a personel kontrolowanej placówki został odpowiednio pouczony w zakresie stosowania obowiązujących przepisów.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie przepisu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, który wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Ww. przepis nie przewiduje więc możliwości odstąpienia od ukarania w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o jakości handlowej, jak w przedmiotowej sprawie, a jedynie zakłada różnicowanie wysokości kary w zależności od oceny przesłanek zawartych w art. 40a ust. 5 tej ustawy, takich jak: stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Wysokość kary nie może przekraczać pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie artykułów rolno-

spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej do obrotu, nie może być jednak niższa niż 500 zł.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu ośmiu ww. partii produktów o niewłaściwej jakości handlowej, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży tych produktów, nazwy lub imienia i nazwiska producenta, a w przypadku pięciu partii produktów dodatkowo informacji o klasie jakości handlowej, naruszył interesy i prawa konsumentów, gdyż brak wiedzy w tym zakresie utrudniał im dokonanie właściwego wyboru, zgodnego z ich oczekiwaniami. Prezes UOKiK zaznacza, że w przypadku wyrobów nieopakowanych – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi praktycznie jedyne źródło informacji dla nabywcy o właściwościach środka spożywczego i jego producencie.

Oceniając stopień zawinienia, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który miał bezpośredni wpływ na sposób prezentacji oferowanych w miejscu sprzedaży produktów i który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby były one prawidłowo oznakowane. Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków dotyczących znakowania, wynikających z ustawy o jakości handlowej, za odpowiedzialną należy uznać wyłącznie stronę, która jako profesjonalista w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem niedopatrzenia pracowników strony, nie powoduje to wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, które stanowią, że podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych oraz, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się że wymogi te są spełnione. Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji podkreśla, że to podmioty działające na rynku spożywczym decydują o organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą i za to odpowiadają oraz że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Podnoszone w odwołaniu okoliczności, że stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte a personel kontrolowanej placówki został pouczony w zakresie stosowania obowiązujących przepisów, o ile powinny być ocenione pozytywnie, nie zmieniają faktu, że konsumenci dokonujący zakupów w placówce handlowej należącej do strony byli pozbawieni

przewidzianych prawem informacji o ww. produktach. Okoliczności te nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do wyłączenia strony z kręgu podmiotów wskazanych w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlegających karze w razie wprowadzenia do obrotu produktów niespełniających wymagań jakości handlowej.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że brak w miejscu sprzedaży, na wywieszkach dotyczących ww. ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, nazwy lub imienia i nazwiska producenta, a w przypadku pięciu partii produktów dodatkowo informacji o klasie jakości handlowej, narusza przepisy o jakości handlowej w zakresie oznakowania środków spożywczych. Przepisy te zostały ustanowione w celu zapewnienia konsumentom informacji o właściwościach nabywanych produktów bez konieczności podejmowania dodatkowych starań zmierzających do ich uzyskania. Jego nieprzestrzeganie ogranicza prawo konsumenta do wyboru produktu według jego preferencji i potrzeb.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca już wcześniej naruszał przepisy ustawy o jakości handlowej.

Wielkość obrotów w poprzednim roku obrotowym, została ustalona na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy z dnia 25 czerwca 2015 r. i uwzględniona przez organ pierwszej instancji przy ustalaniu wysokości kary.

Podsumowując powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że sposób ustalania wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranym materiale dowodowym.

W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 2.258,25 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ww. ośmiu partii artykułów rolno-spożywczych o łącznej wartości 451,65 zł (tj. 5 x 451,65 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 1.000 zł, czyli zbliżonej do dwukrotnej wartości zakwestionowanych partii artykułów rolno-spożywczych.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Jednocześnie wymierzona kara, zgodnie z art. 17 ust 2 rozporządzenia 178/2002, spełnia funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.)

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

1. API MARKET Sp. z o.o.
ul. Kościelna 3
05-200 Wołomin
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a